

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI
UNIVERSITATEA ROMÂNNO-GERMANĂ DIN SIBIU

Calea Dumbrăvii, nr. 28-32, Sibiu - 550324
Tel./fax +40 269 233 568, 233 576 sau +40 369 401 002, 401 003
web: www.roger-univ.ro; e-mail: office@roger-univ.ro

**SCHIMBĂRI ÎN CONDUCEREA
UNIVERSITĂȚII ROMÂNNO-GERMANE DIN SIBIU**

Săptămâna trecută au avut loc schimbări importante în conducerea Universității Româno-Germane din Sibiu (RO-GER).

Începând de marți 12 septembrie 2006 Universitatea Româno-Germană din Sibiu are o nouă conducere. În urma alegerilor care au avut loc în plenul Senatului Universității Româno-Germane din Sibiu s-a ales noua conducere care este formată din:

Rector – conf. dr. Hortensia Gorski

Prorector – conf. dr. Alexandru Hampu

Secretar Științific al Senatului – conf. dr. Monica Vlad

**Declarația Rectorului – dr. Hortensia Gorski privind CADRUL GENERAL DE
EVOLUȚIE A UNIVERSITĂȚII ROMÂNNO-GERMANE DIN SIBIU**

În contextual transformărilor continue care au loc la acest început de secol, generate de schimbările ce se manifestă în mediul exogen (economic, socio-cultural, politico-legislativ și tehnologic) este important să înțelegem că investițiile în educație și în formarea profesională de calitate nu mai constituie un moft, ci o necesitate, pentru asigurarea coeziunii economice și sociale, pentru evitarea marginalizării și excluziunii sociale.

În prezent, universitățile se confruntă cu o perioadă de mari frământări. Cadrul general în care se va desfășura activitatea din învățământul superior în următorii ani va fi influențat de schimbările radicale – în structură și în conținut – generate de factori cu influență semnificativă asupra investițiilor în educație și formare. Materializarea acestor factori va conduce, cu siguranță, la modificarea semnificativă a misiunii, strategiei și obiectivelor întregului învățământ românesc. Astfel, trebuie avute în vedere o serie de elemente ce pot influența evoluția învățământului românesc:

- Formularea mai multor direcții de acțiune (la Paris, Bologna, Salamanca, Praga și Berlin) în vederea compatibilizării sistemelor naționale de învățământ superior din Europa și aderarea României la principiile Declarației de la Bologna privind crearea, până în 2010, a unui „Spațiu European al Învățământului Superior” (SEÎS).
- Stabilirea (de Consiliul European la Lisabona, martie 2000) unui obiectiv strategic foarte ambițios: Uniunea Europeană să devină până în anul 2010 „cea mai dinamică și mai competitivă economie, bazată pe cunoaștere din lume, capabilă să susțină creșterea economică cu locuri de muncă mai multe și mai bune și cu o mai mare coeziune socială”.
- Trecerea de la societatea industrială la societatea informațională / societatea cunoașterii. Învățământul superior deține un rol vital în consacrarea economiei globale (global economy), societății cunoașterii (knowledge society) și societății învățării pe tot parcursul vieții (life-long learning society).

- Perfecționarea continuă a capitalului uman, care devine factorul decisiv în crearea bogăției și bunăstării, în progresul durabil al omenirii (Conferința asupra economiei globale, Los Angeles, 1999).
- Inovarea rapidă în știință și tehnologie și proliferarea tehnologiei informaționale și de comunicații (ICT) în toate domeniile. Sistemului educațional se confruntă și el, alături de celelalte domenii, cu impactul ICT. În acest context, apare și necesitatea compatibilizării învățământului superior tradițional cu noile cerințe educaționale ale societății mileniului trei, prin folosirea eficace a instrumentelor ICT în predare și învățare. Chiar dacă nu este ea însăși generatoare de nou, universitatea trebuie să fie într-o stare de aliniere permanentă la noutățile științifice din orice domeniu, să fie flexibilă și să-și adapteze continuu procesul educațional la cerințele noii ere informaționale
- Dezvoltarea fără precedent a tehnologiilor informaționale conduce la dezvoltarea erei digitale și la schimbări profunde și în lumea academică. Universitățile virtuale, care par să nu aibă granițe în spațiul și în timpul social, au aluat avânt. Universitățile trans-frontaliere – virtuale sau după modelul clasic – se multiplică. Acestea generează schimbări în metodele manageriale, în modul de predare / evaluare, în organizarea bibliotecilor și a centrelor de documentare, în proiectarea și implementarea programelor de studii, în organizarea și funcționarea cercetării etc.
- Globalizarea, cu implicații asupra necesității unei calificări internaționale. Procesul de globalizare influențează puternic, printre alte domenii, și dezvoltarea universităților. Absolvenții universităților se vor confrunța cu o piață unică a muncii, ceea ce impune noi exigențe în procesul de predare-învățare.
- Creșterea interdependentelor dintre culturi și națiuni și înlăturarea barierelor astfel încât să se dezvolte rețele de învățământ care stimulează mobilitatea trans-europeana și cooperarea tot mai strânsă (Declarația de la Sorbona, 1998).
- Tendințele demografice nefavorabile. Rata redusă a natalității poate conduce la scăderea cererii pentru educație și formare. Totuși, în ciuda faptului că există mai puțin adolescenți, este posibil ca înscrierile în învățământ să nu scadă foarte mult deoarece are loc și o trecere a învățământului de la forma tradițională majoritară a studiilor de licență, la alte forme mai puțin utilizate în acest moment (studii postuniversitare, învățământ deschis la distanță, educație continuă etc.)
- Puterea redusă de cumpărare, cu implicații negative asupra finanțării studiilor.
- Concurența tot mai accentuată la nivel național și internațional. La numărul mare de universități publice și private se adaugă și companiile multinaționale care organizează propriile universități – corporate university – ce oferă o pregătire teoretică și practică de excepție, cu adaptarea programelor la necesitățile stringente de perfecționare.

Toate aceste elemente impun stabilirea unor direcții de acțiune pentru următorii ani. Acestea trebuie să fie suficient de generale și de adaptabile, de flexibile, pentru a putea fi aplicate și în cazul apariției unor factori imprevizibili în evoluția învățământului superior românesc, a universității sau a facultăților.

Strategia Universității Româno-Germane din Sibiu este în concordanță cu cerințele actualei reforme ce se desfășoară în învățământ, în perspectiva integrării României în Uniunea Europeană (1 ianuarie 2007) și a integrării învățământului superior românesc în Spațiul European al Învățământului Superior (în 2010).

